

Соціальна активність особистості як запорука успішного навчання з ракурсу розгляду гештальт-підходу

Количева Т.В., Даніл'ян В.О.

Кафедра філософії та соціології,

*Український національний Університет залізничного транспорту,
м. Харків, Україна*

kolychevatatjana@ukr.net

Вступ. Соціальна активність є способом існування та розвитку особистості як суб'єкта суспільного життя, і залежить від індивідуальних установок, ціннісних орієнтацій. Передумовою для соціальної активності людини є усвідомлений вибір особистістю власної участі у суспільному житті. Міру своєї соціальної активності людина визначає в залежності від її сприйняття рівноваги у взаємодії з оточуючим середовищем, внаслідок якої людина може змінювати себе та своє безпосереднє оточення.

Матеріали та методи. Методами дослідження соціальної активності молоді є визначення ціннісних орієнтацій та цільових установок, формування мотиваційної сфери особистості, а також, фіксація змін в особистоті. Соціальна активність відіграє особливу роль в процесі навчання та трудової діяльності молодих фахівців. У суспільному світі при розгляді професійних якостей окремо виділяються такі якості, як можливість самостійно брати відповідальність, та прогнозувати наслідки своїх дій. Суспільством особливо цінуються мобільність, динамізм, конструктивність, швидкість реакції. Це допомагає самовизначенню та самореалізації людини. Будь-яка соціальна активність людини, як дія спрямована на інший суб'єкт або суб'єктів, розглядається з точки зору гештальт-підходу, як дія на границі контакту. Протягом цієї дії відбуваються певні зміни і з боку індивіда, і з боку середовища.

Результати та їх обговорення. Індивідуальні особливості людини зіштовхуються з певними суб'єктивними обставинами. Для ефективного знаходження на границі контакту є важливою соціальна зрілість активної життєвої позиції. Соціальна детермінація морально-етичного, а також екзистенційного вибору особистості відбувається не всупереч індивідуальному рішення особистості, а за допомогою його. Тобто, соціальна активність, як процес, розгорнутий у часі, являє собою активне перетворення обставин, але відображається на границі контакту.

На границі контакту і відбувається взаємодія соціальної активності людини з об'єктивними обставинами. Тому формування соціальної активності молодих фахівців повинно здійснюватися з урахуванням особистостей середовища, що змінюється. В зв'язку з цим завданням представників старших поколінь, які безпосередньо займаються освітою молоді, є звернення уваги на особливі акценти, пов'язані з формуванням відповідних детермінант зрілих, соціально активних життєвих позицій.